

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ARAK: $\frac{1}{2}$ évre 20 kor.,
 $\frac{1}{4}$ évre 10 k., $\frac{1}{4}$ évre 5 k. Egyes szám ára 8 f.Felelős szerkesztő: **Dr. Weisz Ignác.**
Szerkesztő: **Győri Imre.**Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-utca 64. sz. — Telefon: 177.

A tanítók.

Brassó, május 7.

Örömmel és megelégedéssel lehet tapasztalni, hogy a tudás vágya az intellektuális egyéneknek mennyire ki van fejlődve, kapcsolatban a hazafias érzélemmel.

A Magyar Gazdaszövetség szociális előadásain jelenlevő tanítóképző intézeti tanárok és tanárnők, akik sokan, a saját bevallásuk szerint, eddig alig foglalkoztak a szociális gondolat tartalmi igazságaival, mindvégig nagy figyelemmel és mély rokonszenvvel kísérték a szociális irányú előadásokat. Hiszen ez természetes is, mert az új nemzedéket csakis új emberek irányíthatják. Ezért végtelen fontossága a tanítói pálya. A városi és falusi tanítóságnak kezére van bízva egy egész kor lelkiületének kialakítása. A legerősebb szervezetet s a legműveltebb észt igénylő munka.

Az ábécé kora lejárt. A kultúra a legegyszerűbb falusi néprétegeket is a nagy kérdések körébe vonta. A kasztrendszer, mely a tudományt és technikai haladást kisajátította, megszűnt és a társadalom legalsó rétegei is meg-

mozdultak, sőt emelkednek és részt kérnek a tudomány, művészet, jog és szabadság közkinccseiből.

Itt van a nemzeti érdek kiszöge-
lése. Itt kell foglalkozni az eddig el-
feledett, kevésre becsült tanítóság sor-
sával, itt kell az ő erejüket becsülni,
itt kell jogaikat méltányolni.

A tanítók helyzetét megjavították. Igaz, hogy e javítás nem teljes, de reménysugara annak, hogy a javítás munkája nem fog abban maradni, ha-
nem folytatódik, mert e javítás nem befejezett, csak megkezdett munka.

Ezzel szemben a tanítótól foko-
zottabb munkásságot, nagyobb oda-
adást kíván a társadalom.

Elvárja a tanítótól, hogy ne csak az iskola falai között, hanem azokon kívül is neveljen, tanítson.

Megköveteli tőle, hogy a nép szá-
mára közgazdasági, szociális előadásokat, szabad tanítást tartson. Elvárják, hogy aktív szerepet vivjon ki a társadalmi élet minden mozzanatában. Mert, ha az újabb idők szociális irányzata minden oldalú törekvéseinek központjába a népet állította, akkor a nép-tanító is természetesen szociális faktorrá lett, ki hűen és igazán telje-

sítve hivatása kötelességeit, valódi ál-
dása lehet népének és hazájának egy-
aránt.

A tanítónak ott kell tehát lenni
mindenkor és mindenütt, ahol a nép-
ről van szó, már pedig manapság min-
den a „nép” érdekében történik.

Meg kell tehát reformálni ez
irányban a tanítóképzést. Az önképző-
körök, melyek a tanítóképzők kebelé-
ben létesültek, nem pótolhatják többé
a szakszerű szociológiai oktatást és
nemcsak arra kell képesíteni azt a ta-
nítót, hogy az iskolán belül, hanem
hogy künn az élet árjai közepette is
megállja helyét.

Haladjunk a korrall!

Igen, ne legyen a nép az, ami
volt még ötven évvel ezelőtt, hanem
legyen felvilágosodott, tisztán látó kul-
turnép.

A modern, szociális népnevelés
tehát elsősorban a tanítók vállaira ne-
hezedik.

És ha e munkájuknak igyeke-
sek megfelelni, a magyar társadalom
azt nem fogja közömbösen nézni, —
az őszinte nemzeti hála nem fog el-
maradni.

Báró Girardi.

Irta: *Klimits Gyula.*

A becsületes nevét egyikünk sem tudta,
talán még ő maga sem. Báró Girardinak ne-
vezték őt emberemlékezet óta, vagyis azóta,
mióta asztaltársaságunkba keveredett. Annak
pedig már jó ideje. Bárónak neveztük pedig
azért, mert olyan különös, mágnás kifejezésű
arca volt, s benne maradt valami bonvivant
vonás, talán még a régi jóidőkből. Hogy
pedig a Girardi név miképp ragadt rá, azt ő
maga tudta a legkevésbé. Valamelyik vig
cimbora sütötte rá ezt a nevet még akkor,
amikor csak kezdő volt a társaságunkban s
ez aztán rajta is maradt. Beesett, álmos sze-
mei, amelyek egyikén mindig ott volt valami
ócska rézkarikába foglalt tüveg, s amelyet ő a
megfelelő monokli névvel ruházott fel, kife-
jezéstenül bámultak a levegőbe. Egy ócs-
ka, kopott nyakkendő, egy becsületben meg-
piszkosodott ing, egy pecsétes szalonruha:
ez volt minden öltözéke. Ebben az egy ru-
hában járt, amióta csak ismertük, s kitudja,
azelőtt már mennyi ideig viselte!

Valahonnan a Tatra vidékéről került kö-
zénk. Hogy mi volt a foglalkozása, miből

élt, jömagunk sem tudtuk, csak annyit tud-
tunk róla, hogy pénze sohasem volt. Azt a
feketét, amit mindennap rendszeren elfogyasz-
tott a kávéházban, sohasem ő, hanem min-
dig másvalaki fizette ki. Egy cseppet sem
volt beszédes ember; képes volt órákon át
szótlanul ülni s bámulni az asztal márvány-
lapját. Ugy járt közöttünk, mint valami hold-
koros. Amit beszélt, az sohasem volt más csu-
pa ígéretnél. Mindenkit ígérettel fizetett ki.
Sőt a cigányoknak is jó fizetést ígért, ha el-
huzzák a nótáját. S becsülettel megígérte, s
becsülettel nem váltotta be.

Egyik este szokatlanul, vidáman jött
közénk.

— Megjött az esze — mondtuk egy-
másnak.

A hangját is megeresztette s beszélt,
rettenetesen sokat beszélt. De csak hogy már
egyszer hallottuk a hangját, hisz eddig azt se
tudtuk, hogy a primtenor vagy a szekund-
basszus felé hajlik-e?

A sok beszéd után, amely teli volt kép-
telennél képtelenebb butaságokkal, nagyot
csapott öklével az asztalra, s elkiáltotta ma-
gát:

— Lesz még egyszer ünnep a világon!
S azzal fogta a kalapját s elvágtatott.

Részben mosolyogva, részben pedig
báró Girardi rejtélyes szavainak hatása alatt
még hőkölve néztünk egymásra, Mit akart ez-
zel mondani. Báró Girardinak ez egy meg-
magyarázhatatlan ígérete volt.

— Dehogy jött meg az esze, dehogy.
Épp most ment el, — zugta az egyik asz-
taltárs, azt gondolva, hogy ezzel valami na-
gyot mondott.

Gyötört bennünket a kíváncsiság. Alig
vártuk a következő napot, amikor a báró is-
mét eljött, hogy beváltsa ígéretét, hogy meg-
magyarázza rejtélyes szavait.

Vártuk, vártuk, de nem jött. S aztán
nem is mutatkozott. Nélkülözni ugyan nem
nélkülöztük őt, mert hát azelőtt is olyan hal-
gatag volt, hogy sok vizet nem zavart köz-
tünk, távozásából legföljebb annyi hasznunk
volt, hogy egy feketével kevesebbet kellett
fizetnünk, mégis szerettük volna, ha megje-
lent volna szavait megmagyarázni.

Vártuk másnap, harmadnap, negyednap,
nem jött. Báró Girardinak, a mi bárónknak
nyoma veszett.

Brassó, máj. 7.

Román iskolák és az államsegély.

Az új iskolai törvény értelmében az államsegélyben részesülő felekezeti iskolák a magyar nyelv tanítása szempontjából bizonyos feltételeknek tartoznak eleget tenni. A midőn az új törvény életbe lépett, a románok nagy agitációt indítottak egy nagy kulturális alap megteremtésére, hogy a román iskolákat segítyezzék és így azokat a megmagyarosítástól megmentse. Ugy látszik azonban, hogy az agitációknak nem igen volt eredménye, mert a Metianu metropolita által a püspöki zsinat elé terjesztett jelentés szerint a nagyszabasi érseki egyház területén az iskolák részére 425 egyházközség kért államsegélyt, míg 112 egyházközség kijelentette, hogy iskoláit a saját erejéből tudja fenntartani. 60 egyházközség az eddig fenntartott iskolát beszüntette, míg 103 egyházközség az érseki egyházhhoz fordult segélyért, de az érsekség csak csekély mértékben nyújtott segítséget, minthogy a célra mindössze 48000 korona állott rendelkezésre. Ebből az összegből is 31000 koronát a szász egyetem adott, míg az ugynevezett kulturális lap csak 4000 koronát adhatott.

A brassói repülőgép.**Nyilatkozik a feltaláló.****Válasz a Műszaki Világ szakírójának.**

Brassó, május 7.

Antalfy János máv. mozdonyvezető lapunk folyó hó 4-iki számában megjelent, a Műszaki Világ egy nyilatkozatát reprodukáló cikkünkre ma a következő válaszok közlésére kért föl bennünket:

A Brassói Lapok tekintete a Szerkesztőségének Helyben.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Mivel becses lapjának e hó negyedik számában egy kissé elkésve ma 7-ikén olva-

som, hogy a „Műszaki Világ”-ban egy szakember, azt a módot, amelylyel én a tervezetem kiépítésére szükséges összeget összehozni meg kíséreltem elítélni, indítva érzem magam reputációm érdekében, de az esetleges további meggyanúsítások kiküldése végett is kérni a szerkesztő urat, hogy becses lapjában az alább írottakat leközzölje szíveskedjék.

A szerkesztő urnak teljesen igaza van abban, hogy ily nehezen megoldható problémához nagyon nehezen lehet pénzembert találni; én ez irányban tapogatództam is, de eredménytelenül, mivel tehát vállalkozásomhoz pénzembert nem találtam, mihez fogtam volna, mint az igazán kellemetlen gyűjtéshez, hisz ugyanis csak két vagy három ezer koronáról van szó, hogy pediglen nem csak egy Zeppelinnek jogosult a gyűjtés, mutatja az a mit a Pesti Hírlap e hó elsejei számában közöl az „Áldozatkész osztrákok” címen, mit szóról szóra itt közlök:

A külföldön ez idő szerint lázasan dolgoznak az aviatikusok, hogy tökéletesítsék az aeroplant amellyel már másfél óráig tartó repülést is produkáltak. Minden művelt nemzet szeretné, ha az ő nevéhez fűződne az a dicsőség, hogy a problémát véglegesen megoldotta, vagyis, hogy tőle került ki az a repülőgép, amely a közhasználatnak átadható. Abból az alkalmából, hogy mostanában egy Farmann-féle francia aeroplant hoztak Bécsbe, előállott Kress Vilmos a veterán osztrák aviatikus, akinek már két ízben adakoztak össze 30—40 ezer koronát egy repülőgépre, mely azonban nem sikerült. Kress Vilmos azt állítja, hogy most már sokkal jobb aeroplant tudna építeni, mint akár Wilbur Wright. Az osztrákok, csak hogy az igazi repülőgép feltalálásának dicsősége egy honfitársuk révén nekik jusson, harmadszor is belenyúltak a zsebükbe. Az Allgemeine Sportzeitung megkezdte Kress javára a gyűjtést ezer koronával, egy másik bécsi lap közönsége pár nap alatt 6000 koronát adott össze, a pénzügyi intézetek adakoztak, úgy, hogy nemsokára a szükséges

30 ezer korona megint együtt lesz és Kress a munkához foghat. Így cselekszenek az osztrákok. Hogy mi magyarok hogyan cselekszünk, erről jobb nem beszélni nyilvánosan, mert akkor nagyon szégyelleni kellene magunkat.

Ebből látni, hogy az a bizonyos Kress Vilmos osztrák aviatikus sem ért el valamit nagy eredményt, azért mégis már harmadik ízben rendeznek neki 30—40.000 koronás gyűjtést.

Hogy pedig a befolyó összeg hova fordítsa teljesen ellenőrizhető legyen, nagyon szeretném, sőt kérem az illetékes érdeklődő köröket, hogy alakítsanak egy oly bizottságot a mely a befolyó összeget kezelje és a megrendelt gépszerkezetekért járó számla összegeket kifizesse; így nyugodt lehet a „Műszaki Világ” szakértője, mert nem fog a feltalálás a gyűjtés kieszközlése végett történni. Különben én a szerkesztő ur jóvoltából már ma megkezdem folytatólagosan a befolyt adományokat nyugtázni (lásd hírvonatunkban) és ép úgy fogok minden kiadást is közzétenni.

A mint az eddigi gyűjtési eredményből sajnálattal tapasztalom, Brassóváros közönsége oly kevésbé érdeklődik vállalkozásom iránt, hogy a befolyt összeg 90 százalékát vasutas kartársaim adták össze, mégis már rövid pár nap múlva azon helyzetben leszek hogy az érdeklődő urakat tisztelettel meghívhatom arra, hogy bemutathassam a munkámban előhaladásomat és bebizonyítsam azt, hogy a magyar fantázia is érdemes a pártfogásra.

A szerkesztő urnak vállalkozásom iránti szíves érdeklődéséért, hálás köszönettel vagyok

Antalfy János,
máv. mozdonyvezető.

Kommentár gyanánt csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy az ezen nyilatkozatban jelzett eszmével, amely egy ellenőrző bizottság megalakításának tervét veti fel, egyetértünk. Hisszük, hogy fognak akadni Brassóban szakemberek és érdeklődők, akik elég érdemesnek tartják a jelenkor legna-

*

Körülbelül három év telt el Girardi báró eltűnése után. Asztaltársaságunk még mindig a régi volt, nem hiányzott közülünk egy sem, kivéve báró Girardit. Kávéházi asztalunk még mindig ugyanaz volt, amelynél Girardi báró idejében csaptuk agyon az időt vidám beszélgetéssel, apró, ártatlan huncutkodással. Egyik, másikunk már egy kissé meg is vénült, őszbegöndörödött, na mert hát három év mégis csak valami egy emberéletben.

Egyikünk a Szalai Ábris, aki melleleg mondván a legnagyobb svihák, de a legnagyobb lump is volt közöttünk, s aki a borospoharakból kitűnő gyakorlatossággal tudta lehajtogatni torkán az isten nedűt, egy feketét felhörpintve beszélgetni kezdett. És előhozta báró Girardit, a rég eltűnt, hallgatag asztaltársunkat. S mindegyikünknek volt valami mondanivalója róla, valami édes emlék a régi jóidőkből. Hja, mert a multa visszaemlékezni mindig gyönyör, akár jó, akár rosszabb volt a jelennél.

Hát mondom a régi bárókról diskuráltak, amikor észrevesszük, hogy az a bizonyos Szalai Ábris merően néz egy irányba. Odatekintünk mi is az ajtó felé, akkor látjuk, hogy nagy hajlongások meg kezűdölések közepette valaki közeledik felénk.

Báró Girardi volt. De nem a régi báró. A rézkeretű monokli lekerült az orráról, hogy helyét egy aranyfoglatu csipetítő foglálja el, ruhája kifogástalan, de kifogástalanul elegáns volt, lakcipő stb. szóval nem volt a régi báró.

Fölébredt bennünk egy rég elveszettnek hitt jóbarát iránti szerefet. Körülfogtuk őt, összevissza kérdeztünk tőle mindenfélét, hol volt, hogy élt, mit csinált, merre járt. Alig győzött felelni a sok kérdésre.

S így tudtuk meg aztán, hogy pénzt keresni ment el; keresett és talált. Belekeveredett egy kártyakompániába, nyert és vesztettül nyert. Sok pénzt kártyázott össze. S amit összekártyázott, azt el is költötte, elmulatta, szóval jól élt. Kárpótolta magát az eddigi mulasztásért. Most pedig viasszajött, hogy velünk is mulasson egyet

— Emlékeztek fiuk, mikor elmentem, mit ígértem nektek?

— Lesz még egyszer ünnep a világon! — csengtük kórusban.

— Na hát ma lesz az az ünnep.

És ünnepeltünk. Ezen az estén minden ígéretét beváltotta. Visszafizetett mindent, sőt a cigányoknak is megfizette kamatoztul a régi adósságot és ujabbat nem csinált mellette.

És mulattunk reggelig. S még azontul

is mulattunk volna, ha a báró meg nem szakítja.

Egy kis boritékot tett az asztalra.

— Én most elmegyek, öt perc múlva felbonthatjátok. Addig ne nyuljon egyiketek se hozzá. Isten veletek!

S elment.

Öt perc múlva felbontottuk a boritékot. Egy névjegykártya volt benne, s a névjegyen ennyi volt írva:

„Még egy teljesítetlen ígéretem volt az ördöggel szemben. Ez előtt három évvel megígértem neki, hogy a mai napon odaadom lelkemnek neki, ha sok pénzhez juttat. Az ördög megtette kötelességét, megteszem én is. Temessetek el cigányzenével. Összenéztünk, aztán rajta utána, még elcsiphettük. De már késő volt. A kávéház egyik sarokasztalánál találtuk meg, kezében egy kis halálfejes tüveg-gel. Vége volt.

Kívánsága szerint cigányzenével temettük el. És a sir fölött az ő nőjátát mégegyszer elhúzták bucsuztatóul:

„Borus az ég, olyan sötét!”

Aztán bezárult, elsötétült fölötté is a sir.

Es Szalai Ábris bánatosan sóhajtott fel: — Ezt ugyan igazándiban elvitte az ördög!

a művészetnek, és a szerelemnek fogunk élni.

A leánynak egy pillanatra megcsillant a szeme, és valami láthatatlan boldogságtól fölgyult az arca. Hanem uralkodott magán és komolyan így szólt:

— Gondolkozom felette. Egy hét múlva választ adok.

És Bede csüggedten, gyöngye reményekkel hagyta el a leány lakását.

IV rész.

Egy hét múlva, tényleg, mind a két piktor, választ kapott Cilitől. Csak egy pár sort:

„Kedves barátom! Holnap, kedden déle, eljegyzésemet ünnepelem Kovács Géza mechanikussal. Ha meg-tisztelni akarod régi barátnődet szívesen látlak. Ciliid.”

Bede rezignáltan vette a sorokat. Asztalos, mikor elolvasta a levelet, holmi végzetes, ponyvaregénybeli boszúgyilkosságra gondolt, — de aztán ő maga is belenyugodott. S hogy azon a héten, rendkívül sokat foglalkozott a házasság kellemetlen gondolatával s a művész szabadságának ezzel kapcsolatos elvesztése felett — most szinte megkönnyebbülten vette e váratlan, de mégis előnyös fordulatot.

Hogy az eljegyzést tényleg megtartotta Cili, arról nem győződhetett meg a két piktor. Egy kora verőfényes reggelen, a müncheni indóházánál, hosszas hat heti harag után először, találkozott a két piktor. A nagy lármás forgatagban, véletlenül kerültek össze, s egy pillanatra mind a kettő úgy tett, mintha nem látnák egymást. Hanem, azért mind a kettő megérezte a megbántás közönségét, és majdnem egyszerre köszöntek egymásnak.

— Utazol? — kérdezte vidáman, látólag mindent elfelejtve Asztalos, Bedét.

Bede komoran felelt:

— Igen, Rómába. Tanulmányutra. Azt hiszem nem jövök egyhamar Münchenbe. És te? . . .

— Én hazamegyek Kolozsvárra.

A két barát, még aztán valami közönyös, piktorügyekről tárgyalt, feltűnően kerülve beszédjükben a multat.

Csakhamar indulást jeleztek.

Asztalos kezét nyújtott Bedének.

— Haragszol? — kérdezte mosolyogva.

Bede nevetett.

— Én barátom? Soha. Egy ledér coccott; egy kéz, láb, fejre s talán aktra is százszor kiállott modelllány, — mondta célzatos ironiával — nem lehet súlyos ok, két jóbarát haragjára.

Asztalos nem vette figyelembe a gunyit és helyeslőleg bolintott fejével. Aztán megölelték egymást, s a másik negyedórában, már mindketten vígan, gondtalanul új jövők és új szerelmek reményeivel eltelve robogtak ki a zajos pályaudvarról. Egyik, az örök napsugarak hazájába: Róma felé; a másik haza, Erdélybe: Kolozsvárra.

— V É G E. —

A „BRASSÓI LAPOK” előfizetési díja.

HELYBEN vagy VIDEKRE:

házhoz hordva. postán küldve.

Egy évre	20.—
Fél évre	10.—
Negyed évre	5.—
Egy hóra	170

Előfizetni bármely naptól kezdve lehet.

Mutatványszámokat készséggel küldünk.

Telefon — Távirat.

(Saját tudósítónk jelentése.)

(Budapest, 1909. május 7.)

A válság.

Politikusok a királynál.

A király ma délben fél 1 órakor fogadta Zichy Nándor grófot, a néppárt vezérét. A kihallgatás 35 percig tartott.

Zichy a hírlapíróknak csak annyit mondott, bogy a király nagyon kegyesen fogadta és alkalma volt egyéni meggyőződését ő Felségének tudtára adni.

Széll Kálmán fél 2 órakor járult a király elé és ötnegyed óráig tartott a kihallgatása.

Széll kijelentette az ujságíróknak, akik várokoztak reá, hogy ő a legnagyobb őszinteséggel tárta fel a király előtt a helyzet tiszta képét. A király érdeklődéssel hallgatta, de meggyőződését nem nyilvánította. Végül azt mondta Széll, hogy a király nagyon jól érzi magát és feltűnően jó kedve volt a kihallgatás egész tartama alatt.

Holnap Kossuth és Tisza István, hétfőn pedig Lukács László és Khuen Héderváry gróf hivatalosak a királyhoz kihallgatásra.

Kivülük a király minden valószínűség szerint fogadni fogja Hoitsy Pál és Batthányi Tivadar grófot.

Tanácskozások Kossuthnál.

Justh Gyula ma felkereste Kossuthot a lakásán és sokáig tanácskozott vele.

Távozása után Wekerle, Andrássy és Apponyi látogatták meg Kossuthot, mindegyikük hosszabb ideig időzvéen a beteg miniszternél.

A király elutazása.

A király kedden délutág utazik el Budapestről Bécsbe. — Junius elején Ischlbe megy és ott tölti az egész nyarat.

Ezen idő alatt politikával egyáltalán nem fog foglalkozni s így a válság megoldása csak őszre várható.

Vilmos császár Szentpéterváron.

Berlinből jelentik: Vilmos német császár e hó folyamán a cári pár látogatására Szentpétervárra utazik.

Abdul Hamidot halálra ítélik

Konstantinápolyból jelentik: — az új török tiszték követelik Abdul Hamid kivégzését, mert az a meggyőződésük, hogy mindaddig veszély fe-

nyegeti az új török alkotmányt, amíg a reakcionárius elvű szultán él.

A detronizált szultánt katonaitörvényszék elé akarják állítani, halálra ítélni és kivégezni.

Hir szerint az új szultán osztja katonatisztjeinek aggodalmát és hozzájárult Abdul Hamid halálraiteltetésének tervéhez.

Legnagyobb kerék!

Helical-Premier,

minden általunk szállított
kerékpár egy első rangu
precíziós darab
a legmegbízhatóbb szerkezettel,
legfinomabb kiállítás,
könnyű járás.

A Coventry és Doos-i műveinkkel
egyetemben mi vagyunk

**! a világ legnagyobb !
kerékpár-gyárosai !!**

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Premierwerke Eger i. B.

Legnagyobb kerék!

A gyöngyös-visontai hegyi bortermelők pincészövetkezte

saját termésű boraiból

Brassóban

egy nagyobb szabású bizományi pincét fog berendezni.

Megfelelő szakértelemmel és biztosítékkal bíró bizományi vállalkozók jelentkezzenek mielőbb levélel S. BIRÓ GÉZA ügyvezető-nél GYÖNGYÖSÖN. 1705

Antiquar-árban

Teljesen új könyvek 50—75%

Árengedménnyel, u. m.:

Remekírók képeskönyvtára 6 K helyett	2.—K
Jókai Mór összes művei	
diszkiadás	8 „ „ 3.—
Osztr.-Magy. Monarchia	
írásban és képben . . .	14 „ „ 2.—
Műveltség Könyvtára . .	24 „ „ 12.—
Klasszikus regénytár . .	5 „ „ 1.50
Magyar remekírók . . .	5 „ „ 2.—
és több más értékes és szép könyv	

a BRASSÓI LAPOK

könyvkereskedésében Kapu-u. 64. szám alatt

Hirdetéseket felvesz

a kiadóhivatal

Roth Viktor

Medve gyógyszerháza

a Hirscher-u. és Árvaház-u. sarkán

Dr. Müller Móhnövénynedv katarus, köhögés, rekedtség, tüdőbajok, influenza, szamárhurut, Astmá-nál számtalan orvosok által rendeltetik.

Mindenütt kapható

Helység — változás.

A midőn úgy helybeli, mint vidéki tisztelt vevőinknek hálás köszönetet mondunk az irányunkban 22 év óta tanúsított szíves bizalmukért, — hátrányos tévedések elkerülése végett tiszteltetted tudatjuk, hogy **Weisz Mihály-utca 23. szám** alól kiköltözve, üzletünket a

Weisz Mihály-utca 26. Rózsater sarkán ujonnan épült modern helyiségbe helyeztük át és ott versenyképes, dús raktárt árakban valamint arany és ezüst árakban rendeztünk be.

Továbbra is szíves pártfogást kérve maradunk teljes tisztelettel
J. Both és Müller.

Irodának alkalmas Modern lakások

2 szép, világos udvari szoba, a Kapu-utcában f. é. október 1-től

k i a d ó.

Cim a kiadóhivatalban. — — —

kiadók a Bolonyában, egészséges, szép, pormentes fekvésben. Egyes szobák butorozva, vagy butor nélkül.

Cim a kiadóhivatalban.

1718

Figyelemre méltó!

Magyar anyag!

„MILLENIUM” aratógépek

Magyar munka!

1908—1909. ÉVI
...SZERKEZET...

Minden más gyarmányt felülmúlnak.

Egységáraink további engedmények nélkül

„Millenium”
kéveköti aratógép

Budapest

1000 K.

Brassói raktárban

1080 kor.

„Millenium”
marókrakó aratógép

Budapest

500 kor.

Brassói raktárban

540 kor.

„Millenium”
fűkaszalógép

Budapest

400 kor.

Brassói raktárban

425 Kor.

Alkalmat kívánok nyújtani minden gazdának, hogy olcsón szerezzék be aratógépeiket és győződjenek meg arról, hogy ezen kitűnő minőségű magyar gyártmány minden más származású gépnél jobb.

Az általam szállított gépekért a legmesszebbmenő jótállást vállalom.

Részletesebb felvilágosítással és árjegyzékkel szívesen szolgál.

Bartha Árpád

a magyar kir. államvasutak gépgyára vezér-
üzgőjének, Brassó, Háromszék, Csik- és
Fogarasz megyék képviselője.

BRASSÓ, Hosszu-utca 15. és Hosszu-u. 176.

Telefon 347. | Alkatrészekből nagy raktár. | Szerelő díjmentesen. | Telefon 347.

Eredeti „SINGER” varrógépek

BRASSÓ,
Kapu-u. 23. sz.

Csakis a védjeggyel!

Soh'sem fog mást használni, ha csak egyetlen-egyszer megpróbálta a belügyminist. rendeletnek mindenben megfelelő legújabb

Dr. KENYERES-féle mentholos

Sós borszeszt.

Kapható az ország minden előkelőbb kereskedésében ahol még nem, direkt (postán is) a gyárból.

Az új fehér, a régi minőség zöld üvegekben.

Az orsz. közegészségügyi és igazságügyi tanács tagja Dr. Generich udv. tan. és bpesti. egyet. orvos-tanár Ö. Melts. által ajánlva.

Nagy üveg 2 K. Közép üveg 1 K. Kis üv. 40 f. Próbautó 34 f.

Silány utánzatoktól csak az véd meg, ha határozottan Dr. Kenyeres-félet kérünk.

Kenyeres Károly, Brassó.

Cs. és kir. orsz. szab. szeszfinomító, cognac, rum és liqueur-gyár, Erdélyi szeszkülönlegességek és a

Dr. Kenyeres, orvos-féle gyógy-cognac, gyógyfűkeserű és sós-borszesz gyára. Alapítotott 1865.

A ki jó villásreggeli és egy jó pohár **erdélyi bort** vagy frissen csapolt sört akar inni, az jöjjön a **tanácssházi pincébe**

Kodesch Viktor-hoz
szembe a közuti v. megállóhelyvel.

Legszebb!!
Legolcsóbb!!

képeslevelezőlapok

csak a

BRASSÓI LAPOK-nál
Kapu-utca 64. sz. a. kaphatók.

„A régi Tanácssházban”
• **Buzasor 4. sz.**
alatt levő borkimérésben úgy helybeliek, mint idegenek **kitűnő borokat** kapnak. (Asztali és palackborok)

JÓ BOROK.

(asztali és palack borok)

A „Fehér kakas”-hoz
címezett borkimérésben állandóan raktáron vannak.

— Kapu-u. 20. sz. 2. —

Központi Nr. 1. Szálló Brassó.

A város és vidék közönségének találkozó helye. Kényelmes, tiszta szobák. Gyönyörű tánc- és étterem. Kitűnő konyha. Valódi jó italok. Pontos kiszolgálás. Omnibusz a vasútállomásnál. **Whynanek József,** szállodás.

Első brassói

mű és borotva homorúköszörűlő

Nagy raktár

finom acélárakban.

Szolid kiszolgálás! Választó J. utóda
Kapu-utca 16.

Pásztori Sándor

sodronyszövet-fonat kertkerítés és ruganyos acél-sodrony-ágybetétek gyára
BRASSÓ, Kórház-u. 32.

Tellmann Vilmos és Tsai.

posztógyára, **BRASSÓ.**

Hátulsó-utca 50—56 szám alatt.

Ajánlja saját készítményeit mindenféle posztókban és flanellekben.

Poith György és Tarsa

kötőgyár, rövid- és szövő-áru üzlet

nagyban és kicsinyben

Kapu-utca 24. sz.

Saját gyártmányú kötött-áru Mindenféle harisnya és triko-áru olcsón és nagy választékban kaphatók.

Eredeti „PFAFF” varrógépek

Wetzel Otto

BRASSÓ.

Weisz-Mihály-u.

30. szám alatt.

csakis a védjeggyel.

Előnyomatás!

Üzletmegnyitás.

A n. é. közönség b. tudomására kívánom adni, hogy a Weisz-Mihály-u. 4. sz. a. (Copony-féle ház) egy modernül berendezett kézműáru kereskedést

nyitottam. — Ajánlom dúsán felszerelt raktáramat a legszebb kivitelű kézimunkákban. Kiváló tisztelettel.

Bolesch Frigyes

Szülő' szálloda

→ **Medgyes.** ←

Ajánljuk ujonnan berendezett szállodánkat.

Wéber és Arva.

Az Eszterházy és tanácssház pincékben kaphatók a legjobb és legtisztább erdélyi borok.

Friss villásreggeliről mindig gondoskodva van.

Virágterem!

Hedwig Hubert

Brassó, Kolostor-u. 23 sz.

Alapított 1675.

4 éremmel kitüntetve.

**A legszebb,
legizlésebb
és legmérsékeltebb áru**

Menyasszonyi csokrok

továbbá alkalmi csokrok és élővirágkosz-
ruk, u. m. eljegyzések, esküvők, név- és
születésnapok, valamint bármely más alka-
lomra *élővirágokból* csakis fenti virágterem-
ben szerezhetők be.

Vidéki megrendelések a leggondosabban csoma-
golva, gyorsan és pontosan szállítanak.

Sürgöncim Hedwig Hubert BRASSÓ.

Telefon-szám: 177.

514 szám 1909. vegrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. illetőleg az 1908. évi XLI. t.-c. 19. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 1908. évi V. 1953—3 sz. végzése következtében Dr. Kiss Adolf bpesti ügyvéd által képviselt Kelemen D. és társa bpesti cég javára 183 kor. 20 fill. s jár. erejéig 1908. évi október hó 14-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 848 kor. — fillérre becsült következő ingóságok u. m. : butorneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbírósnak 1909-ik évi V. 651—6 sz. végzése folytán 183 kor. 20 fill. tőkekövetelés, ennek 1907. évi március hó 1 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 75 kor. 70 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Földvár községben leendő megtartására 1909. évi május hó 15-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 20 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Brassóban, 1909. évi április hó 29. napján.

Kalmár Ignác
kir. jbir. végrehajtó

182 szám. — 1909. vegrh.

Arverési hirdetmény,

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102., §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az erzsébetvárosi kir. törvényszék 1908. évi 7198 számú végzése következtében dr. Drimba György ügyvéd által képviselt „Economia” közhalmi tak. pénztár javára 197 K. s jár. erejéig 1908. évi augusztus hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 950 K. becsült következő ingóságok, u. m. : szarvasmarhák és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárkányi kir. járásbírósnak 1909-ik évi V. 114/4 számú végzése folytán 197 kor. — fill. tőkekövetelés ennek 1907. évi május hó 13. napjától járó 6% kamatai, 1/2 % váltódíj és eddig összesen 66 K. 87 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, Kucsulátán leendő megtartására 1909. évi május hó 13-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi XL. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárkány, 1909. évi április hó 28. napján.

Wagner Péter
kir. bir. végrehajtó.

Gärtner Demeter és Tsa

Erdélyi beton építkezési Asphalt vállalat.

Brassó, Vasut-utca 56. sz. a.

Sürgöncim: **Gärtner Brassó, Pályaudvar.**

Elvállal csömöszölt betonépítkezést, csatornázásokat városok- és magánosoktól; hidak, gátak, átereszek stb. készítését.

VASBETON

(Monier, Luipold és saját módszer.)

Tűzbiztos födél szerkezetek. — Gépalapzatok stb. Gyári építkezések tervezése és mindennemű felvételek. Járdák és kocsutak aszfaltozása stb.

Cementáru- és műkögyár.

Betoncsövek minden méretben, lépcsők, különféle kőutánzatból stb.

(1724)

Lebontási munkálatok átadása.

A brassói Szálloda Részvénytársaság árlejtés útján átadja az ugynevezett városi sörház telkén levő épületek egy részének lebontását.

■ lepecsételt írásbeli ajánlatok — annak határozott kijelentésével, hogy vállalkozó az itt felsorolt feltételeknek aláveti magát — legkésőbb f. hó 14-én déli 12 óráig, 1000 korona óvadék becsatolása mellett, a helybeli Nemzeti banknál benyújtandók.

■ Szálloda Részvénytársaság fenntartja magának azon jogot, hogy a brérkezett ajánlatok elfogadása mellett szabadon határozhasson. A lebontással megbízott vállalkozó a munkálatokat azonnal tartozik megkezdeni és a helyet a földszinig minden anyagtól legkésőbb f. é. június hó 30-ig megtisztítani; ellenesetben minden napi késedelemért 200 korona bírságot köteles fizetni. ■ köz- és szomszéd-érdekek megóvásáért egész terjedelemben a vállalkozó felelős.

■ lebontásra kijelölt épületek megtekinthetők az építést vezető Schuller és Goldschmidt építészek irodájában felfektetett alaprajzokban.

Brassó, 1909. május 7-én

**A szálloda
részvénytársaság.**

(1725)